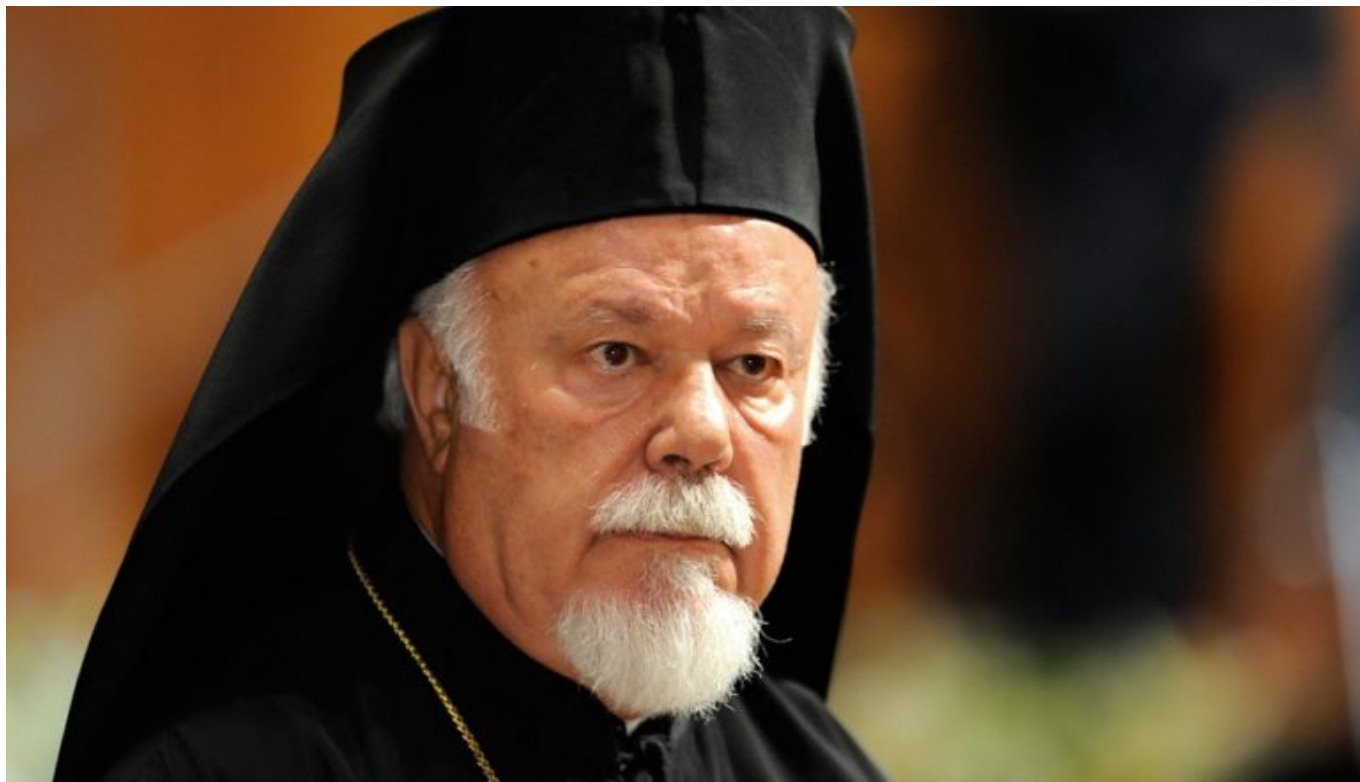

Μητρ. Γερμανίας: Θλίψη για την απόφαση της Μόσχας

/ [Επικαιρότητα](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Την απογοήτευσή του για τη απόφαση του Πατριαρχείου της Μόσχας να διακόψει την ευχαριστιακή κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, εξέφρασε με ανακοίνωσή του ο Μητροπολίτης Γερμανίας κ.κ. Αυγουστίνος, Έξαρχος Κεντρίας Ευρώπης.

Ο κ. Αυγουστίνος εξέφρασε παράλληλα, την ελπίδα ότι παρά τις παραινέσεις της Μόσχας, οι καλές σχέσεις μεταξύ των πιστών και των ιερέων της Γερμανίας, όπου συνυπάρχουν και τα δύο Πατριαρχεία (σ.σ. Οικουμενικό και Μόσχας) θα διατηρηθούν.

Η επίσημη ανακοίνωση

Με απογοήτευση και λύπη πληροφορήθηκα την χθεσινή απόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, νὰ διακόψει τὴν εὐχαριστιακὴ κοινωνία μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, Μητροπολίτης τοῦ ὁποῖου εἶμαι στὴ Γερμανία. Ὑστερα ἀπὸ τὶς δηλώσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἐπικεφαλῆς τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Μητροπολίτου Βολοκολάμσκ

Ίλαρίωνος, ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἦταν ἀναμενόμενη. Κατὰ βάσιν πρόκειται γιὰ μιὰ διεύρυνση τῆς ἀπὸ 14ης Σεπτεμβρίου 2018 ἀποφάσεως τῆς Μόσχας, νὰ ἀπαγορεύσει νὰ συλλειτουργοῦν Ἐπίσκοποι τῶν Πατριαρχείων μας, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται τώρα στοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λαϊκοὺς. Ὅπως τότε, τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ τώρα: ἡ νέα ἀπόφαση ἔχει συνέπειες εἰδικὰ γιὰ τὶς ἐνορίες τῆς λεγόμενης διασπορᾶς, ὅπου συνυπάρχουν τὰ δύο Πατριαρχεῖα, ὅπως παραδείγματος χάριν καὶ στὴ Γερμανία.

Οἱ πολλὲς καὶ καλὲς ἐμπειρίες ποὺ εἴχαμε μὲ τὶς ἀρμονικὲς σχέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐνοριῶν καὶ ἐπισκοπῶν μας ἐδῶ στὴ Γερμανία – εἰδικὰ μετὰ τὴν ἄρση τοῦ ἐνδορωσσικοῦ σχίσματος ἀνάμεσα στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας καὶ τὴν Ὑπερόρια Ρωσικὴ Ἐκκλησία (2007) καὶ τὴν ἵδρυση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως Γερμανίας – μὲ κάνουν, ὥστόσο, νὰ ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ὑπάρξει μιὰ οὐσιαστικὴ χειροτέρευση τῆς καλῆς γειτονίας τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν, τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισκόπων τῆς Γερμανίας. Παρόμοιες καταστάσεις ζήσαμε καὶ στὸ παρελθόν, ὅπως γιὰ παράδειγμα πρὶν ἀπὸ τὸ 2007. Παρόμοιες διενέξεις ὑπάρχουν καὶ σήμερα μεταξὺ τῶν Πατριαρχείων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν εὐρύτερες συνέπειες, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ σκέφτομαι τὸ μέλλον μὲ ἀπαισιοδοξία.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν Οὐκρανία, ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἔχουν τὴν ἴδια ἀγωνία καὶ φροντίδα: πῶς θὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἄρση τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαιρέσεων μὲ ἐκκλησιαστικό, δηλαδὴ ὄχι πολιτικό, τρόπο. Αὐτὸ πρέπει νὰ συμβεῖ χωρὶς βία καὶ ἀποτελεσματικά. Αὐτὴ, ἄλλωστε, εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητη καὶ ἀμετάκλητη πρόθεση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖο ὡς Μητέρα Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα καί, ὅπως προσωπικὰ πιστεύω, καὶ τὸ καθῆκον νὰ χορηγήσει τὴν αὐτοκεφαλία στὴ θυγατέρα τῆς Οὐκρανίας, ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐν τῷ μεταξὺ πῶς ἔχει ἐνηλικιωθεῖ. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πρεσβύτερη θυγατέρα, ἡ Μόσχα, δὲν τὸ κατανοεῖ αὐτό, εἶναι λυπηρό.